

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 18 червня 1983 року

№ 71 (3266).

Ціна 2 коп.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

14 червня 1983 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

Засідання відкрив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов.

З доповіддю «Актуальні питання ідеологічної, масово-політичної роботи партії» на Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС тов. К. У. Черненко.

У дебатах по доповіді виступили товариші В. В. Гринин, — перший секретар Московського міського КПРС, Д. А. Кунаєв, — перший секретар ЦК Компартії Казахстану, В. В. Щербинський — перший секретар ЦК Компартії України, Е. А. Шеварднадзе — перший секретар ЦК Компартії Грузії, П. Н. Демічев — міністр культури СРСР, В. С. Чичеров — бригадир слюсарів-складальників виробничого об'єднання турбобудування «Ленинградський металлический завод», М. З. Шакіров — перший секретар Башкирського обкому КПРС, О. П. Філатов — перший секретар Новосибірського обкому КПРС, Г. М. Марков — перший секретар правління

Спілки письменників СРСР, О. О. Єнішев — начальник Головного політичного управління Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, А. Е. Восс — перший секретар ЦК Компартії Латвії.

15 червня на Пленумі ЦК КПРС тривало обговорення доповіді члена Політбюро ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС тов. К. У. Черненко «Актуальні питання ідеологічної, масово-політичної роботи партії».

З великою промовою на Пленумі ЦК виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов.

У дебатах по доповіді виступили товариші Ш. Р. Рашидов — перший секретар ЦК Компартії Узбекистану, К. Г. Вайно — перший секретар ЦК Компартії Естонії, П. М. Федосєєв — віце-президент Академії наук СРСР, К. С. Демірчян — перший секретар ЦК Компартії Вірменії, С. Г. Лапін — голова Державного комітету СРСР по телебаченню і радіомовленню, М. О. Прокоф'єв — міністр освіти СРСР, Л. О. Куліджанов — перший секретар правління Спілки кінематографістів СРСР, С. О. Шааєв — голова ВЦРПС, В. М. Мишин — перший секретар ЦК ВЛКСМ.

Пленум ЦК КПРС одноголосно прийняв в обговореному питанні постанову, яка публікується в пресі.

Пленум ЦК КПРС розглянув організаційні питання.

Пленум ЦК обрав члена Політбюро ЦК КПРС тов.

Г. В. Романова секретарем ЦК КПРС. Пленум ЦК затвердив кандидата в члени Політбюро ЦК КПРС тов. М. С. Соломенцева головою комітету партійного контролю при ЦК КПРС.

Пленум ЦК обрав тов. В. І. Воротникова кандидатом у члени Політбюро ЦК КПРС.

Пленум ЦК перевів з кандидатів у члени ЦК КПРС товаришів С. Ф. Ахромєєва — першого заступника начальника генерального штабу Збройних Сил СРСР, Б. В. Бальмонта — міністра верстатобудівної та інструментальної промисловості, В. І. Кочемасова — надзвичайного і повноваженого посла СРСР в НДР, В. М. Чердіннева — комбайнера колгоспу «Рассвет», Оренбурзька область, В. М. Шабанова — заступника міністра оборони СРСР.

Пленум ЦК вивів із складу ЦК КПРС М. О. Шолокова і С. Ф. Медунова за допущені помилки в роботі.

На цьому Пленумі ЦК КПРС закінчив роботу.

На сесії Верховної Ради СРСР

МОСКВА. (ТАРС). 16 червня в Кремлі почала роботу восьма сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання. О 10 годині ранку відкрились роздільні засідання Ради Союзу і Ради Національностей. На засіданнях палат одноголосно затверджено порядок денний сесії:

Про обрання Голови Президії Верховної Ради СРСР;
Про деякі зміни в складі Президії Верховної Ради СРСР;

Про міжнародне становище і зовнішню політику Радянського Союзу;

Про проект Закону СРСР про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями;

Про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

Перше спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей почалось об 11 годині у Великому Кремльському палаці.

Бурхливими, тривалими оплесками депутати і гості зустріли товаришів Ю. В. Андропова, Г. А. Алієва, М. С. Горбачова, В. В. Гришина, А. А. Громика, Д. А. Кунаєва, Г. В. Романова, М. О. Тихонова, Д. Ф. Устинова, К. У. Черненко, В. В. Щербинського, В. І. Воротникова, П. Н. Демічева, В. І. Долгих, В. В. Кузнєцова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, Е. А. Шеварднадзе, М. В. Зимяніна, І. В. Капітонова, К. В. Русакова, М. І. Рижкова.

Слово надається членові Політбюро ЦК КПРС, секретареві ЦК КПРС, депутату К. У. Черненку. Центральный Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Ради Старійшин Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради, сказав він, вносять на розгляд депутатів пропозицію про обрання Генерального секретаря Центрального Комітету КПРС това-

риша Юрія Володимировича Андропова Головою Президії Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Депутати одноголосно прийняли постанову про обрання товариша Ю. В. Андропова Головою Президії Верховної Ради СРСР. Це рішення депутати і гості, присутні на сесії, зустріли бурхливими, тривалими оплесками.

нені від обов'язків: заступника Голови Президії Верховної Ради СРСР — депутат І. Г. Кебін, члена Президії Верховної Ради СРСР — депутат Б. М. Пастухов. З доповіддю «Про міжнародне становище і зовнішню політику Радянського Союзу» виступив перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР, міністр закордонних справ СРСР депутат А. А. Громика.

те, як оцінюють ЦК КПРС і Радянський уряд основні тенденції в сучасній міжнародній обстановці, які найбільш актуальні зовнішньополітичні проблеми, що їх доводиться розв'язувати на нинішньому етапі.

Рішучому курсові Радянського Союзу на мир, на гарантування міжнародної безпеки протистоять політика агресивних імперіалістичних сил. Ця політика яв-

становище і зовнішню політику Радянського Союзу.

Депутати одноголосно прийняли постанову Верховної Ради СРСР, в якій цілком і повністю схвалили діяльність уряду СРСР по практичному втіленню в життя ленінського зовнішньополітичного курсу КПРС і Радянської держави.

З доповіддю «Про проект Закону СРСР про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями» виступив перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР депутат Г. А. Алієв.

Цей законодавчий акт, сказав доповідач, — документ великого політичного, економічного і соціального значення. В ньому втілюються ленінські ідеї про дедалі ширше утвердження колективізму в громадській практиці нового ладу, відображено незмінний курс Комуністичної партії і Радянської загальнонародної держави на подальше вдосконалення соціалістичної демократії. Закон покликаний активно сприяти успішному здійсненню намічених партією завдань. Він проінатий піклуванням про радянську людину, про створення таких умов, в яких вона могла б якнайкраще, якнайефективніше виявити себе як трудівник, як господар країни, борець за комунізм.

В обговоренні проекту Закону взяли участь більш як 110 мільйонів радянських громадян. Прийняття Закону про трудові колективи стане початком великої роботи Рад народних депутатів, усіх державних органів, міністерств і відомств. Закон зобов'язує їх забезпечити трудовим колективам необхідні умови для безперервної і ритмічної роботи, всемірно сприяти розвиткові демократичних засад в їх діяльності. Закон, підкреслив до-

повідач, повинен неухильно втілюватися в життя.

МОСКВА. (ТАРС). 17 червня у Великому Кремльському палаці закінчила роботу восьма сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання.

На заключному спільному засіданні Ради Союзу і Ради Національностей завершилось обговорення питань про проект Закону СРСР про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями.

Депутати, які виступали в дебатах, пропонуючи затвердити проект Закону, підкреслювали, що він стане важливим кроком до того, щоб трудові колективи проявили себе ще повніше в усіх сферах життя суспільства. Закон сприятиме дальшому розвиткові демократичних засад в управлінні виробництвом, зміцненню дисципліни, підвищенню ефективності використання ресурсів. Промовці із схваленням відзначали, що Закон містить ряд нових положень, які значно розширюють повноваження колективів, особливо в справі управління працею.

На сесії зазначалося, що червневий (1983 р.) Пленум ЦК КПРС озброїв трудові колективи чіткою програмою дальшого посилення виховної роботи. Прийняття Закону відкриває нові можливості для ефективнішого докладання творчих сил радянських людей.

Верховна Рада одноголосно прийняла Закон СРСР «Про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями» і постанову про введення цього закону в дію 1 серпня 1983 року.

На доповідь секретаря Президії Верховної Ради СРСР Т. М. Ментешавілі депутати затвердили укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняли відповідні закони і постанови.

ПОСТАНОВА Верховної Ради СРСР

Про обрання товариша АНДРОПОВА Ю. В.
Головою Президії Верховної Ради СРСР
Верховна Рада Союзу Радянських Соціалістичних Республік постановляє:
Обрати товариша Андропова Юрія Володимировича
Головою Президії Верховної Ради СРСР.

Перший заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР
В. КУЗНЕЦОВ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР —
Т. МЕНТЕШАВІЛІ.

Москва, Кремль.
16 червня 1983 р.

Потім виступив Генеральний секретар Центрального Комітету КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Юрій Володимирович Андропов. Присутні вітали товариша Ю. В. Андропова оплесками, стоячи.

Під тривалі оплески учасників сесії головуючий на засіданні голова Ради Союзу О. П. Шитиков від імені всіх депутатів сердечно поздоровив товариша Ю. В. Андропова з обранням його Головою Президії Верховної Ради СРСР і побажав йому нових великих успіхів у багатогранній партійній і державній діяльності.

Сесія обрала членами Президії Верховної Ради СРСР депутатів М. М. Слюнькова, В. М. Мишина; звіль-

Настанова на послідовну, безустанну боротьбу за мир, заявив доповідач, є душою радянської зовнішньої політики з часу ленінського Декрету про мир. Найважливіші напрями радянської зовнішньої політики справді золотими буквами вписані в Конституцію СРСР. Це — захист державних інтересів Радянського Союзу, зміцнення позицій світового соціалізму. Це — підтримка боротьби народів за національне визволення і соціальний прогрес. Це — відвернення агресивних воєн, досягнення загального і повного роззброєння, послідовне здійснення принципу мирного співіснування держав з різним суспільним ладом.

Промовець доповів про

лясе собою джерело серйозного загострення міжнародної обстановки.

Центральний Комітет КПРС, Радянський уряд, підкреслив А. А. Громика, оцінюють міжнародне становище нашої держави як міцне. КПРС, Радянська держава і далі робитимуть усе від них залежне для того, щоб зберегти мир на Землі.

Потім на сесії почались дебати в питанні про міжнародне становище і зовнішню політику Радянського Союзу.

МОСКВА. (ТАРС). На величньому спільному засіданні Ради Союзу і Ради Національностей 16 червня завершилось обговорення питання про міжнародне

ДОБРА СЛАВА У КОЛГОСПІ ІМЕНІ КІРОВА ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ ІДЕ ПРО МЕХАНІЗАТОРА ОЛЕКСАНДРА ДЕМЕНКОВА. ПІД ЧАС ЗАГОТІВЛІ СІНАЖУ ВІН КОМБАЙНОМ КСК-100 ЩОДНЯ СКОШУВАВ ПО 22 ГЕКТАРИ КОНЮШИН ПРИ НОРМІ 11.

НИНІ ОЛЕКСАНДР ДЕМЕНКОВ ГОТУЄ СВОЮ МАШИНУ ДЛЯ КОШОВИЦІ КУКУРУДЗИ НА ЗЕЛЕНИЙ КОРМ. НОРМИ ПЕРЕВІСЬ КОМУЄ, ДОВИВАЄТЬСЯ ВИСОКОЇ ЯКОСТІ РОБОТИ.

Фото В. ФУРСИ.

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

КУДИ НЕ КИНЬ — КЛИН

На порозі жнива, і питання готовності збиральної техніки нині — найактуальніше. Виявлені у колгоспі імені Ульянова недоробки не можна пояснити лише нестачею запчастин.

Тракторна бригада № 1. З розмови з бригадиром Анатолієм Петровичем Головаченком дізнаємося: з чотирьох комбайнів повністю готові лише два. А час не жде. Втім, Анатолій Петрович запевняє, що через день підготовка комбайнів закінчиться. Хочеться в це вірити, тим більше, що три комбайнери — передовики минулорічних жнив.

Перші справи в тракторній бригаді № 3 цього ж колгоспу, якою керує Сергій Дмитрович Цапущенко. В бригаді — 4 комбайни. Один, новий, тільки налагоджують, до другого немає комбайнера, а в іншого невідомо, чи готова жатка (бракує пелів приводу).

— Через два дні все буде готово, — запевняє Сергій Дмитрович.

Важко в це повірити, тому що й зовнішній вигляд території тракторної

бригади підтверджує враження: до належного порядку тут ще далеко.

Голова правління колгоспу Олександр Григорозич Шаповалов сказав відверто: «Справи наші погані. Поки що немає двох комбайнерів. Та й із заготовленою кормів не все гаразд. Припасли лише 140 тонн сіна і 220 — сінажу. Цього вистачить лише для відгодівлі молодняка (1300 голів). А пізніше тисячі корів поки що не забезпечені на зиму кормами».

На запитання, яких заходів вживає комсомольська організація колгоспу по підготовці техніки до жнив, заготовлі кормів тощо, Олександр Григорозич тільки розводить руками:

— Секретар комітету комсомолу Олена Нертик недавно вийшла з лікарні. А комітет комсомолу фактично нічого не робить без неї.

Тут коментарі, як кажуть, зайві.

А. БЕЗТАКА,

спецкор «Молодого комунара», Кіровоградський район.

ПОЗИВНИ СУБОТНИКА

3 найвищою

Активно готуються до Всесоюзного комсомольського суботника, присвяченого 80-річчю Другого з'їзду РСДРП і Дню радянської молоді, юнаки і дівчата нашого району. Ініціатором соціалістичного змагання за досягнення під час свята праці найвищих результатів виступили члени комсомольсько-молодіжного міжгосподарського кормодобузного загону колгоспів імені ХХ з'їзду КПРС та імені Ілліча. Молоді механізатори цього колективу Сергій Грушка, Сергій Шевченко, Анатолій Ципкін і Леонід Лебедев дали слово виконати 25 червня свої змінні завдання не менш як на 150 процентів. До речі, міжгосподарський загін нині ударно трудиться на полях колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС. За кілька днів кормодобушники припасли 360 тонн сінажу і 206 тонн сіна.

Завершують виконання плану по заготовлі сінажу і сіна кормодобушники колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС. Серед правохлангових змагань — комсомольці механізатори Володимир Жарко, Геннадій Черниш і Віктор Тищенко.

М. КИРИЛЕНКО, завідувач відділом комсомольських організацій Онуфріївського райкому комсомолу.

ЗАВТРА — ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ЗА ВСЕ

Коли моїх ровесників, учнів Кіровоградського медичного училища, запитували, чому вони вибрали фах медика, більшість відповідала: «Підказав... Волода Устименко». Так-так, головний герой трилогії Юрія Германа «Справа, якій ти служиш», «Дорога моя людина» і «Я відповідав за все». Чомусь подумалося, що і мій щипальний співрозмовник повинен відповісти так само, але я помилюся. Однак усе по порядку.

Монолог перший. ВИБІР.

Я, Віктор Дроб'язко, народився тисяча дев'яност п'ятдесят четвертого року. Моє рідне місто — Полтава з незабутніми алеями. Кожне місто має своє дерево... У Києві це каштани, в Одесі — біла акація. А в Полтаві — липа. Кучерява, пахуча наше полтавська липа.

А думка стати лікарем у мене появилась у дитинства, з часом вона тільки зміцнювалась. Далі все складалось наче за замовлення, почастило мені: я познайомився з медиками у мого старшого товариша, який звільнився в запас із лав Радянської Армії. Батьки його були лікарями. Товариш мав намір піти батьківською стежиною.

Ми вечорами працювали у їхній домашній бібліотеці. Пригадую, з захопленням читав медичну літературу, а товариш консультував мене з медичних питань, які вже сам осягнув.

Згодом консультантами стали товаришів батьки, які зрозуміли моє захоплення медициною і прагли допомогти. Одне слово — я впевнено готувався до здійснення своєї заповітної мрії. І коли після десятирічки відвіз документи до Полтавського медичного стоматологічного інституту — ніхто не здивувався. Однак шлях до інститутської лави дався мені нелегко.

Двічі вступав Віктор Дроб'язко до Полтавського медичного і обидва рази — невдача. На іншого, то вже й змирився б. Але тільки не він. «Наполегливість, воля, терпіння...» — казав собі кожного разу після того, як не знаходив свого прізвища у списку тих, хто пройшов за курсом. Третя спроба — до Дніпропетровського медичного — увінчалась успіхом.

Монолог другий. КРИЛА МІЦНІЮТЬ В ПОЛЬОТІ

Іспити склав непогано, але конкурс... Серце, здавалось, склипувало — дуже вже хотілось вчитися, — але вдома вигляду не подав. Проте батькові не треба було пояснювати — як я не намагався триматися, він зрозумів одразу. Він підійшов до мене, поклав свою шорстку, мошлату руку на плече і, як дорослий дорослому, тихо і доброзичливо мовив: «Йди синку, попрацюй. Не журись, не біда це. На той рік знов спробуй, може, й поведе. А робота серед людей загартує твою волю. Вона випробує, перевірить твій вибір».

Послухаєш батька, пі-

шов на Полтавський завод газорозрядних ламп, стає складальником.

Навики роботи опанував швидко, старався працювати вправно. Незабаром доручили мені виготовляти експериментальні лампи зі струмопровідною смугою.

Будні трудового колективу, ясна мета, цілеспрямованість. Такими були його два роки на підприємстві. Хлопець працював, не зупинявся на досягнутому. І як би ми не аналізували Вікторозу біографію, головними у ній повинні стояти слова «він любив роботу». Цю любов він збереже і для майбутнього, коли одягне білий халат лікаря.

Монолог третій.

СТАНОВЛЕННЯ.

Інститут я закінчив чотири роки тому. Ще студентом одружився і направлення з радістю отримав до Кіровограда, бо звідси родом моя дружина. Нині вона закінчує медичний, інтернатуру проходить у Полтаві.

У Кіровограді я попросився до стаціонару третьої міської лікарні лікарем-ординатором. Та оскільки вільних місць не було, мене направивши дільничим лікарем Сугонківської медамбулаторії цієї лікарні.

Лікар — почесна професія. Може, й банально звучить, але правильно. Стати лікарем — це не просто одержати диплом після закінчення медичного вузу. Тоді ти лише дістаєш право лікувати людей. Лікарями стають пізніше. І якщо мене сьогодні вважають лікарем, то так вважають мої пацієнти. І я, носячи це звання, вже не маю права на помилку.

У нашій третій лікарні колектив дружний, здорова атмосфера панує тут. Старші, досвідченіші колеги ведуть за собою молодших.

Сьогодні відчуваю — зникла та скованість, яка на перших порах так мені заважала. А це вже, певно, і є той період, який називають становленням. І відбувається воно, безперечно, не без допомоги моїх друзів, колег. Не цураюсь поради санітарки; коли треба, приміром, глибше зрозуміти методику ін'єкцій — їду до медсестри. Старші лікарі — порадики у діагностиці, лікуванні. Одне слово — процес становлення лікаря затяжний. І якщо міряти найвищими мірками, то він, мабуть, не має кінця. Треба бути впевненим у собі, але не самовпевненим. Про це я нагадую собі щодня, коли одягаю білий халат.

З АСТУПНИК головного лікаря третьої міської лікарні Григорія Івановича Кузьмича, характеризуючи Віктора Дроб'язка, сказав:

— Молодь неохоче йде на дільницю. Нелегко там. По суті Віктор виконує роботу кількох дільничних лікарів. І не скаржиться. Він працює. Бо це його покликання. Хороший діагност, знаючий спеціаліст. Його люблять пацієнти. Бо на своїй дільниці він господар здоров'я, він лікує. Він — відповідальний за все.

С. КОЛЕСНИКОВ,

член обласного літературного об'єднання.

ТИЖДЕНЬ МОЛОДОГО НОВАТОРА

Бюро обкому ЛКСМУ, президії обласних рад ВТБР та НТТ прийняли спільну постанову про участь у республіканському Тижні молодого новатора, оголошеному секретаріатом ЦК ЛКСМУ, президіями Украни НТТ та Украни ВТБР.

Тижень триватиме з 20 по 25 червня цього року. Кожний день його проходять під своїм девізом. Так, перший день буде днем науково-технічних знань, 21 червня передбачається провести засідання шкільного досвіду на базі краєвих комплексних творчих молодіжних колективів, громадських конструкторських бюро.

У програмі Тижня також акції «Малій механізації — комсомольську турботу» та «Впровадження». У комсомольських організаціях слід підбити проміжні підсумки участі в республіканському конкурсі на кращу розробку молодих новаторів, спрямовану на механізацію ручної праці, поліпшення якості продукції.

Наш кор.

РОКІВ зо три тому Саша Логвинів і не уявляв собі, як складеться його виробнича біографія, де він знайде застосування своїм здібностям і майстерності.

— Давай до нас, Сашко, — запросив до Кіровоградської райсільгосптехніки старший брат Олексій. — На дільницю механізації тваринницьких ферм. Будеш першим помічником тваринників.

Погодився юнак. І не шкодує. Зустрів доброзичливих товаришів, роботящих, зацікавлених своєю справою майстрів. Перші фахові павики дали хлопцеві бригадир В. О. Обряжа та В. І. Гербіченко, котрі працюють на дільниці з перших днів її організації. Дивиним спрешу здавалися такі специфічні слова, як «частота пульсації», «гладина вакууму», та згодом усе стало на свої місця: Олександр освоївся на новому виробництві.

У господарствах району близько 200 дойливих установок типу «Імпульс», «Ялинка». Тим часом на місцях не вистачає кваліфікованих спеціалістів по налагодженню технологіч-

МАЙСТЕР-НАЛАДЧИК

них процесів цієї апаратури. Тож у складі бригади Логвинову доводиться навіть у вихідні дні виїждати на виклики з господарств району.

Як відомо, у ремонтників бракує запчастин. І тоді доводиться шукати не лише ту чи іншу деталь, а й можливості для її самостійного виготовлення.

Технічна кмітливост Сашка не раз виручала бригаду. Разом із Владиславом Мигачем (його недавно перевели на посаду інженера-технолога по діагностуванню машинно-тракторного парку) Олександр змайстрував пристрій для виготовлення хомутиків, яким обладнали верстат для гнуття труб. Нововведення дало підприємству річний економічний ефект на суму понад 3 тисячі карбованців.

Або ще приклад. Досить часто ремонт агрегатів зводився через дефіцит гумових прокладок. Задумався якийсь палач цієї

проблеми і Логвинов. Прокладки можна виготовити із бракованої шматки «Імпульс». А пристрій для їх виготовлення та кож змонтували із Владиславом. Чималу економію принесла ця новинка.

Недавно молодий радціоналізатор О. Логвинов повернувся з Ужгорода, де відбувся республіканський конкурс-змагання на кращого молодого майстра-наладчика по устаткуванню тваринницьких ферм. Сашко виборов друге призове місце і почесний диплом.

Успіхи ці не випадкові. Допомагає розкритися здібностям юнака колектив досвідчених майстрів — бригада комуністичної праці, яка обслуговує тваринницькі ферми району.

Д. ТАНСЬКИЙ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

ЗАІТ ДНА

Відбувся IV обласний звіт добровільних народних дружин. З доповіддю про роботу добровільних народних дружин по зміцненню громадського порядку і завдання по дальшому підвищенню ефективності профілактичних заходів у боротьбі з правопорушеннями в світлі вимог ХХVІ з'їзду КПРС виступив начальник обласного штабу добровільних народних дружин, заступник голови обласного В. П. Пустовий.

Доповідь і промови відзначили, що народні дружини відіграють велику роль в охороні громадського порядку. Добре працюють дружини кіровоградських виробничих об'єднань «Червона зірка», заводу «Гідрорайон», Сальківського цукрового заводу Гайворонського району та інші.

Для народних дружинників немає вищої честі, ніж стояти на сторожі народних інтересів. Виконуючи цю благородну місію, вони вносять вагомий вклад у зміцнення законності і правопорядку.

В роботі з'являється участь і виступає на цьому секретар обкому Компартії України В. К. Дримченко.

Повідомлення про антивоєнні акції, проведені Вами напередодні свята радянської молоді, надсилайте в «Комсомольську правду» і «Молодий комунар» із позначкою: «Я голосую за мир!».

На цій стороні Ви можете розказати про те, що спонукало Вас взяти участь в анти-війсьній акції «Я голосую за мир!», про особистий внесок, внесок Вашого колективу (бригади, класу, дружини і т. д.) в зміцнення справи миру. Можете вказати прізвище, вік, професію.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint horizontal lines. There is a significant amount of ghosting or bleed-through from the text on the reverse side of the page, which is visible as faint, mirrored characters and words. The ghosted text includes "XTO", "CROU", "JUNE", and "HIGHT". The page is otherwise empty of any original content.

СЛУЖБА ДНІ І НОЧІ

«ТАКА У НАС РОБОТА»

Про спільні затримання грабіжників, браконьєрів, інших порушників громадського порядку часто розповідають друзі. І якщо діється про Трегуба, то це значить, що поруч із ним був Громотенко.

На завтра у комсомольського селянина nose за-

На знімку (зліва направо): інспектори дорожньо-патрульної служби Володимир ТРЕГУБ і Віктор ГРОМОТЕНКО на маршруті.

ФОТО В. ВАНУПІЧА.

ВИХОВУЄ
«ЗІРНИЦЯ»

У підсумку змагань найсильнішими були команди Ровенської, Одеської, Ворошилоградської, Донецької областей і міста Києва. На Всесоюзному фіналі «Зірниці» нашу регіональну команду представлятимуть ровенчани, одесити, а також дніпропетровці — господарі цих змагань.

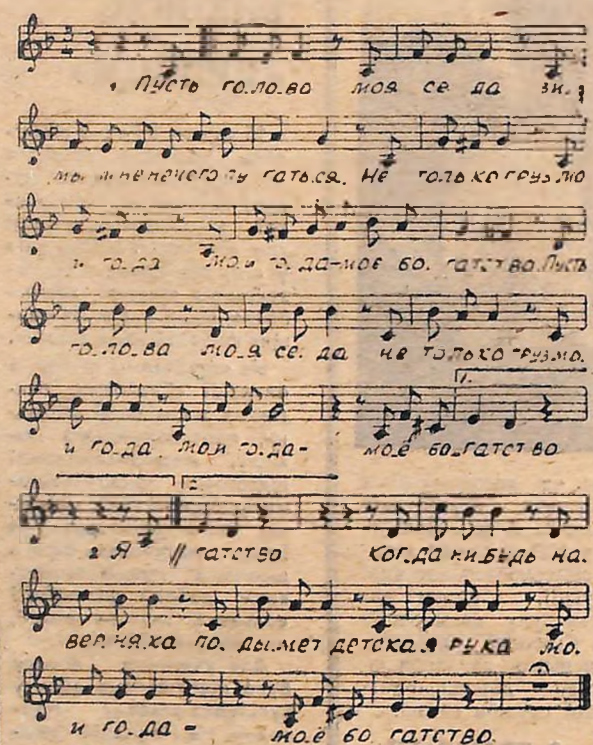
ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

МОІ ГОДА

Музика Георгія
МОВСЕСЯНАСтихи Роберта
РОЖДЕСТВЕНСКОГО

Пусть голова моя
седа,
Зимы мне нечего
лутаться.
Не только груз мой
года,
Мои года —
мое богатство.
Пусть голова моя
седа,
Не только груз мой
года,
Мои года —
мое богатство.
Я часто время
торопил,
Привык во все дела
впрягаться.
Пусть я денег
не скопил,
Мои года —
мое богатство.
Я часто время
торопил,
Пусть я денег
не скопил,
Мои года —
мое богатство.

Мои года —
мое богатство.
Шепчу «спасибо» я
годам
И пью их горькое
лекарство.
И никому их не отдам.
Мои года —
мое богатство.
Шепчу «спасибо» я
годам
И никому их не отдам.
Мои года —
мое богатство.
А если скажут мне
века:
«Твоя звезда, увя,
погасла...» —
Подметет детская рука
Мои года —
мое богатство.
Когда-нибудь
навстречу
Подметет детская рука
Мои года —
мое богатство.

МУЗИКА ПЛЮС ПЛАСТИКА

Про Валерія Леонтьєва як про самобутнього співака заговорили тоді, коли на міжнародному конкурсі «Золотий Орфей» у Болгарії він узяв Гран-прі за виконання пісні Д. Тухманова на вірші С. Кіреанова «Танцевальний час на Сонці». До того Валерій був будівельником, листоношею, навіть учився на прядильника і одночасно співав у самодіяльному хорі, грав у аматорських виставах. На професійну естраду йому допоміг піднятися той же Давид Тухманов, який поміг у молодому співакові можливості для виконання

своїх самодіяльних (часом аж до експериментальності) композицій — темперамент, пластичність, виразні вокальні дані. І сьогодні творче надбання В. Леонтьєва в уяві широкої публіки — це передусім пісні Тухманова «Немає ніякої сторони», «Здрастуйте», «Там, в сентябрі» та інші твори.

Успіхові Леонтьєва сприяє і видовищність, експресивність його виступів, які при всій своїй невимуженості не є, проте, комплексом імпровізацій. Співак, будучи режисером власних програм, заздалегідь старанно виверяє кожен рух, продумує кожну деталь концертного костюма. При цьому він не боїться вираплень у свій сценічний образ деякої ен-

стравантності, хоч її без особливого захвату сприймають глядачі — прихильники традиційної манери виконання. Зате оператори телебачення завжди охоче концентрують увагу на неординарних елементах виступів артиста — досить загадкові показу на Новий рік передачу «Атракціон». Там стиль Леонтьєва цілком відповідав цирковому антуражу програми.

Якщо зовнішній бік виступів соліста в основному витримується в одному руслі, то тематичний діапазон виконуваних ним номерів дуже різноманітний. Про це сам Леонтьєв говорить так: — Я намагаюся розповісти мовою музики і пластики про найважливіше в

РОЗПОВІДЬ
НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

житті людини — про любов, про шастя, про світ без воєн. Я прагну, щоб те, що хвилює мене, схвилювало б і зал.

І зал не залишається байдужим до виступів співака. Описки на його концертах — це вимушена данина вічності. Навіть ті глядачі, для котрих Леонтьєв далеко не кумир, мимоволі втягуються в силову поле його кипучої сценічної енергії.

Гаструльні поїздки у Валерія Леонтьєва поєднуються з відвідинами студій звукозапису. Фірма «Мелодія» випустила кілька його дисків, які швидко розійшлися серед любителів сучасної музики.

І. КУЗНЕЦОВА.

РЕЗОНАНС

Хто
сьогодні
диск-
жокей?

Пред'явлені на II традиційний обласний конкурс дискотек програми були дуже різноманітними. Найхарактерніше для них — певно, відсутність повторів у програмах суперників. Кожна песня в собі щось нове, вирізнялася своїм індивідуальним почерком.

В обговоренні переглянутих програм активну участь взяла присутня у залі молодь. Піде було яблуку впасти під час розважальної програми дискотек обласного клубу держторгівлі «Відлуння» в дискотекі інституту сільськогосподарського будівництва. Та, на жаль, переповнився танцювальний зал тут не завдяки гарній програмі. «Виручили» музика та неабиякий темперамент і весела вдача ведучої.

Дискотека має безліч як прихильників, так і противників. Щодо цієї чи не найпопулярнішої форми проведення дозволяю вести нескінченні дискусії. Мовиться про проблеми вибору тематики, композицій, використання технічних засобів тощо. Глибоко аналізуючи місце та роль дискотек, заздалегідь дійшли висновку, що дискотека потребує ведучого так званого універсального типу, який зміг би розповісти гостям дискотек про те, яке місце займає музика в житті впадливих людей, повний музичного життя, легко «завести» на танець. Незважаючи на те, що в цілому ведучі всіх дискотек справилися зі своїми функціями, універсального серед них так і не знайшлося. На мою думку, найближче до нього став художній керівник і ведучий дискотеки «Золіак» педінституту Юрій Біланюк. Розважальна частина конкурсної програми дискотек «Золіак» була не танцювальною. Та членам дискотеки вдалося швидко знайти тісний контакт

з аудиторією завдяки майстерності ведучих (казкарів), їх широті, ліричності. «Вінна казка кохання» — таку романтичну назву має ця програма, заснована на індійських легендах про квіти. Не зупинялися на досягнутому, постійно працюючи над удосконаленням програм — і вже апробованих, і щойно представлених — основна риса дискотеки. Мабуть, тому програми «Золіак» вирізняються завершенистю, художньою фантазією. Цікавою в пізнавальному плані стала особисто для мене програма про життя Мікеланджело. В ній наявний органічний синтез тексту, слайдів і музики, чого не скажеш про роботи дискотек «Відлуння». Скажімо, якщо вже й вирішили члени цієї дискотекі включити до своєї програми пісню громадянського звучання у виконанні Софії Ротару, то не варто було запрошувати гостей конкурсу до танцю. Чи не краще було б продемонструвати слайди про боротьбу релігійних людей за мпр, їх самовіддану працю для бла-

гу народу? Невідомо, використовувала а-ся програма раніше чи вперше представлена на конкурс. Та з усього видно, що вона не до кінця продумана, композиційно не вибудована. Тому стрункість режисури, злагодиленість текстового навантаження, змісту слайдів і музичного супроводу можуть бути набагато кращими. Головний недолік дискотек — відсутність стержня програм. Окремі пісні, музичні композиції, телемонтаж, вікторини губляться в переплетіні різноманітних номерів програм. Деякі моменти взагалі залишилися незрозумілими. Конкурс на знання мультиплікацій змінило п'ятихвилинний уривок з профілактичного фільму про шкідливість алкоголізму. По чому веселі слова ведучої:

— Сподіваємось, що серед нас таких немає. Вас вітає і запрошує до танцю нинішня група «Секретна служба»...

Що то за група «Секретна служба»? Гадаю, що не тільки в одна чула цієї назву вперше. Музичних творів звучало безліч. Майже всі вони супроводжувалися єдиною стандартною фразою: «Вас вітає і запрошує до танцю»...

Гідним суперником «Золіак» став дискотека Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування «Старий грамофон». Хвилююча розповідь ведучого Сергія Дідилового про боротьбу ірландського народу за незалежність нікого не лиши-

ла байдужим. Злободенна тема, емоційна мова ведучого, контакт із глядачами з першої й по останню хвилину програми — все це притаманне роботі студентського дискотеки.

Трохи гірші справи тут із розважальною програмою. В основі її — розповідь про популярну співачку Аллу Пугачову. Творчість артистки багатопланова й різнобарвна, й розповісти про неї широкої аудиторії за півгодини стисло й суттєво — завдання не з легких. Тому дискотека наголосила на співробітництві Алли Пугачової з композитором Раймундом Паулсом. Тут і зробили члени «Старого грамофона» головний свій прорахунок — розповіли окремо про талант Пугачової й окремо про становлення Раймонда Паулса як композитора. Майже нічого не було сказано про їхній спільний творчий пошук, чудові роботи, зокрема, останні. Не все гаразд у «Старого грамофона» й зі слайдами. Якщо важко дістати портретні, то можна користуватися асоціативними зображеннями. Про це студенти не подбали. Не сприяла виникненню інтересу до другої розважальної програми й мова ведучого.

Кращою ведучою на конкурсній стала Інна Заплоскіна з дискотеки «Відлуння». Її нагороджено дипломом. Перше місце й диплом І ступеню одержала дискотека «Золіак» Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, друге й диплом II ступеню — «Старий грамофон» КІСМУ, третє — за дискотекою «Відлуння». Дискотеки нагороджені грошовими преміями. У конкурсній брала участь і дискотека «Фестиваль» Олександрійського радгоспоуправління, яка зайняла четверте місце.

Т. КУРЛЮК.

м. Кіровоград.

ЕСТРАДНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

▲ «Ранок планети» — так називається сюїта, створена ВІА «Аріель». Вона пронизана тривогою за долю планети, закликає всіх людей доброї волі боротися за справу миру. Нині на фірмі «Мелодія» сюїта записується на диск.

▲ Група Стаса Наміна працює над третім гігнотом «Вінчальна година», куди увійдуть рок-композиції самого Наміна на вірші Р. Рождественського, Є. Євтушенка, А. Вознесенського, Б. Ахмадуліної.

▲ Ансамбль «Земляни» останнім часом виступає без клавішних інструментів. Головне навантаження — на дві лідируючі соло-гітари. Більшість пісень у

сьогоднішній програмі колективу написані його учасниками.

▲ Скоро вийдуть дві нові платівки «Пригод коника Кузі» — там для дітей уперше співає відомий артист і композитор Юрій Антонов.

▲ Студійна група «Москва», яка записала з Д. Тухмановим диск «НЛО», почала репетиції концертної програми і має намір невдовзі почати гастрольну діяльність.

▲ Джаз-група «Діапазон» підготувала сольну програму зі своєю солісткою Галиною Смуциньскою. Колектив також записав платівку дитячих пісень лєнінградця Г. Гладкова.

▲ Співачка Тетяна Анциферова, котра співробітничала з композитором О. Зацепіним, записала на

Центральному телебаченні і фірмі «Мелодія» свою версію пісні В. Матеєвського на вірші О. Писаржевської і О. Монастирьова «Нема розлук». Першою її виконавицею була Хелена Вондрачкова.

▲ Рекордним за останні роки тиражем в 5,5 мільйона екземплярів розійшовся «Диско альянс» — перший альбом латвійського студійного ансамблю «Золіак».

▲ Відома виконавиця російських народних пісень Жанна Бічевська гастролювала у тридцяти країнах світу. Її платівки випущені в Польщі, Японії, Франції.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

ВК 06623.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2 45 00; відповідального секретаря — 2 46 87; відділу комсомольського життя — 2 46 57; листів і масової роботи — 2 45 36; пропаганди — 2 45 38; учнівської молоді — 2 46 87; військово-патрістичної виховання та спорту фотолaboratorії — 2 45 35; оголошень — 2 56 65; кореспонденції — 3 61 83; нічної редакції — 3 03 53.

Обсяг 0,5 друку арк

Зам. № 303.

Тираж 51 500

Газета виходить вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.